

DE AVONDBODE

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD, Warmoesstraat, N°. 208. En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PREZEN

VOOR 3 MAANDEN, te Amsterdam... 17.50, te Duitse steden franco... 8.-, Advertentien. ZEVEN REGELS of minder... f1.75. Eiken regel meer... - 25. ZEGE: voor elke advertentie en herhaling... = 33.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

EXTRACT UIT DE TWEDE EDITIE VAN DEN AVONDBODE VAN DEN 22 APRIL.

ENGLAND.

Part. Corresp. Londen 19 April, (des Avonds ten 10 Ure). Heden namiddag is het eendrachtig tusschen Holland en België geteekend.

Het was dezen morgen nog onzeker, of deze belangrijke gebeurtenis al of niet zoude plaats hebben, naardien de heer van de Weijer gisteren avond jaat zijne instructiën nog niet had ontvangen. De Belgische post, die laat aangekomen is, heeft echter nog even voor den middag de gewenschte instructiën gebragt, waarop de leden van de Conferencie zich na den middag aan het Foreign-Office vereenigd, en wederkeerig hunne handteekeningen op de gereed gemaakte tractaten geplaatst hebben, te weten:

- Het tractaat tusschen de vijf Mogendheden, Holland en België, Het tractaat tusschen Holland en België afzonderlijk, en Het tractaat met het Duitse Verbond.

Graaf von Senft en baron Bulow hebben als gevolmagtigden voor het Duitse Verbond geteekend.

Baron Bulow vertrekt Zondag met de Batavier naar Holland, om zich van daar naar België te begeven. Graaf von Senft en de heer Dedel zullen aanstaanden Woensdag de terugreis aanvaarden.

De teekening, eerst op den middag geschied zijnde, heeft geen invloed op de beurs kunnen hebben. Hollandsche Fondsen waren echter willig, in het vooruitzicht, dat de Hollandsch-Belgische zaak op eenen goeden voet stond.

De ministeriele crisis houdt nog steeds aan; de debatten in het Lagerhuis, welke reeds de geheele week hebben geduurd, worden heden avond voortgezet.

EXTRACT UIT DE DERDE EDITIE VAN DEN AVONDBODE VAN DEN 22 APRIL.

PER KOERIER.

Particuliere Correspondentie. BRUSSEL 21 April.

De Independent van Maandag den 22 dezer bevat de navolgende stukken: TEEKENING VAN HET VREDETRACTAAT,

Het vredetractaat tusschen België, de Nederlanden en de vijf Mogendheden, alsook eene acte van toetreding der Duitse Bondsvergadering, is te Londen, op den 19 dezer, des namiddags ten 3 ure, geteekend.

De teekening is voorafgegaan door de overhandiging eener interpretatieve verklaring omtrent verschillende punten, waarop het Belgische gouvernement de aandacht der Conferencie had gevestigd. Deze verklaring draagt den datum van den vorigen dag (18 April 1839.). De Belgische mededeeling had den 14 plaats gehad.

In eenen zoo wanhopenden toestand, is het gouvernement er in geslaagd om NIET bloot en eenvoudig (purement et simplement) toe te treden. Doch wat betekende de vorm van de beslissing der Conferencie? Het tractaat is thans verbeterd en verzekerd.

Het is verzekerd door de acte van toetreding der Duitse Bondsvergadering. Het is verbeterd door de ophelderingen, gegeven op artikel IX van het tractaat; ophelderingen, die de oplossing van zeven belangrijke questien ten voordeele van België bevatten.

De Conferencie heeft zich niet gerechtigd geoordeeld, te beslissen omtrent het voorstel, betreffende de wijze van voldoening van den tol op de Schelde, door middel eener rente; maar, den waren aard der questie waardevol, heeft zij de voordeelen en de gemakkelijheid erkend van deze wijze van

betaling; geschikt om eenen voordeelligen invloed op eene dadelijke onderhandeling uit te oefenen.

De Conferencie, verklarende, dat het haar onmogelijk was, om, ter gunste der bevolkingen van Limburg en Luxemburg, van de gevraagde godsdienstige en burgerlijke waarborgen het onderwerp van een additioneel artikel te maken, heeft desniettemin ophelderingen gegeven, welke deze bevolkingen moeten geruuststellen.

Wij gelooven, dat het vragen eener nieuwe vermindering van de schuld greene enkele kans op goede gevolgen aanhoudt. In allen gevalle heeft men wel gedaan, haar in te leveren, ten einde te doen zien, dat België is benadeeld, en dat hetzelfde recht heeft op de meest gunstige uitlegging te rekenen, bij de handelingen over de secundaire vraagpunten, tusschen de wederzijdsche commissarissen te Utrecht.

Alvorens zijne handteekening te stellen, heeft de Belgische gevolmagtigde, de heer van de Weijer, bij het aankondigen der toetreding van België, eene nota ingeleverd, waarin het smartgevoel is uitgedrukt, hetwelk de Koning der Belgen ondervonden heeft, op het wedervinden in het tractaat van de bepalingen nopens het grondgebied, die zeven jaren lang onuitgevoerd zijn gebleven.

Het tractaat is getekend aan het Foreign-Office in de raadkamer; alle de stukken waren vooraf in gereedheid gebragt.

De gevolmagtigden der vijf hoven: De graaf von Senft, voor Oostenrijk; de generaal Sebastiani, voor Frankrijk; lord Palmerston, voor Groot-Brittannië; de baron Bulow, voor Pruisen; de graaf Pozzo di Borgo, voor Rusland hebben, tot de teekening overgaande, rondom eene en dezelfde tafel plaats genomen, met den Gevolmagtigde der Nederlanden, den heer Dedel, en den Gevolmagtigde van België, den heer van de Weijer, vergezeld van den heer Nothomb. De volmagt tot teekening was echter aan den heer van de Weijer verleend, die dan ook aliën voor België heeft geteekend.

Nadat de handteekeningen gesteld waren, hebben de heeren Dedel, van de Weijer en Nothomb elkander de hand gegeven.

VERKLARING DER CONFERENCIE VAN 18 APRIL.

De Gevolmagtigden der Vijf Hoven, aan Z. Exc. den Gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Belgen.

Foreign Office, 18 April 1839.

De ondergeteekenden, gevolmagtigden der Hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannië, Pruisen en Rusland, hebben de nota, waarbij verschillende annexen gevoegd zijn, en welke de gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Belgen hun de eer heeft aangedaan, den 14 dezer aan te bieden, ontvangen, en zij verheugen zich uit den inhoud van dat stuk te ontwaren, dat de gevoelens, die het Belgisch gouvernement bezielden, van dien aard zijn, dat zij eene dadelijke en definitieve oplossing van de Hollandsch-Belgische questie beloven.

De Ondergeteekenden zijn in het geval om te herhalen, ten opzichte van de onderwerpen, in de drie eerste artikelen van de nota van den Gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Belgen aangevoerd, hetgeen zij de eer gehad hebben, in hunne nota van 4 Februarij te verklaren, te weten: dat, op het standpunt, waarop de onderhandeling thans gevorderd is, en sinds de bloote en eenvoudige toetreding van Z. M. den Koning der Nederlanden tot de acten van 23 Januarij, zij niet zouden kunnen treden in discussie, omtrent eenigerlei nieuw voorstel, en dat de bepalingen der genoemde acten, evenmin als derzelver inhoud, niet meer vatbaar zijn voor eenige verandering of bijvoeging.

De Ondergeteekenden, kunnen dien ten gevolge, de in de annexe A voorgestelde bepaling, ten aanzien der gevraagde godsdienstige en staatkundige vrijheden, ten voordeele van de bewoners der deelen van Limburg en Luxemburg, die onder de regering van den Koning-Groothertog terugkeren, niet aannemen. Zij doen opmerken, dat de gezegde vrijheden, die uit haren aard uitsluitend tot het gebied van het Binnenslandsch beheer der Staten behooren, waaraan, uit een wettelijk oogpunt, het grondgebied in questie niet opgehouden heeft toe te komen, heren waarborg vinden, hetzij in de grondwet van het Koninkrijk der Nederlanden, waarbij een gedeelte van het bedoelde grondgebied bestemd is te worden gevoegd, hetzij in de bepalingen van de federale constitutie van Duitschland, welke op het groothertogdom Luxemburg toeaslijkelijk zijn, zoodat de vordering van den Belgischen gevolmagtigde inderdaad zonder doel wordt.

Wat het voorstel in de Annexe B betreft, omtrent de wijze van betalen van gouvernement tot gouvernement, ter vervanging van de dadelijke heffing van het tonnegeld op de Schelde, kunnen de gevolmagtigden, zonder daarom te miskennen de voordeelen en de gemakkelijheid van deze wijze van betaling voor de beide belanghebbende partijen, echter om de opgenoemde redenen deze questie niet beschouwen, als vatbaar, om door hen behandeld te worden, terwijl het, van de Belgische en Nederlandsche gouvernementen zal afhangen, zich daaromtrent door onderhandse schikking (de gro à gré), te verstaan, wanneer zij dit met hunne belangen overeenkomstig zullen achten. De onmogelijkheid voor de ondergeteekenden om eene verandering in de bepalingen der acten van 23 Jan. aan te nemen, is insgelijks toepasselijk op het bedrag der aan België opgelegde jaarlijksche rente, als aandeel in de gemeenschappelijke schuld; alsook op de grondslagen van de bepalingen der renten, en op het tijdstip waarop dezelve moet beginnen te loopen; onderwerpen, welke in de annexe C van de nota van den Belgischen gevolmagtigde zijn behandeld.

In de noodzakelijheid, om alles af te wijzen, wat tot eene nieuwe bepaling of eene wijziging der acten van 23 Januarij zoude kunnen leiden, hebben de gevolmagtigden zich toegelegd op het onderzoek van de punten des tractaats, waartomtrent de gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Belgen ophelderingen heeft verlangd; zij zien zich in staat gesteld hem daaromtrent de volgende mitgegingen te geven:

Ad 1. Het schijnt, dat er een misslag heeft plaats gehad in de bepaling der grenschiding op het punt van Martelanze. De commissarissen voor de grenscheiding, die, naar aanleiding van het tractaat, gehouden zijn, de localiteiten en voordeelen in aanmerking te nemen, die daartu wederkeerig zouden kunnen voortvloeiën, zullen dit onderwerp tot voldoening der beide partijen hebben te regelen.

Ad 2. De regten, betrekkelijk de Scheldevaart, aan de twee partijen toegekend, en in het tractaat duidelijk omschreven, zoo als, de heffing van het eenig tonnegeld, aan den eenen kant, en de samenwerking tot het gemeenschappelijk toezigt, alsmede de vrijheid in het gebruik van loodsden, aan den anderen kant, moeten hunne toepassing vinden. dadelijk na de uitwisseling der ratificatiën van het tractaat; en voor het deswege vast te stellen reglement, is niets anders voorbehouden, dan in de bijzonderheden de wijze te bepalen, hoedanig dezelfde regten zullen worden uitgeoefend in de meestmogelijke overeenstemming met het wederzijds belang.

Ad 3. Het tonnegeld, door het Nederlandsche gouvernement te heffen, op de vaart langs de Schelde en hare moedingen, een regt zijnde van erkenning en van doortocht, heeft bij de bepaling van hetzelfde geen berekening van afstanden in overweging genomen kunnen worden. Maar men heeft verstaan, dat de vaartuigen komende uit België om zich naar zee te begeven, of, uit zee komende om zich te begeven in België, zoolwel in de ene als in de andere rigting, hetzij langs de Schelde, hetzij door het kanaal van Terneuzen, aan niets anders zullen onderhevig zijn, dan aan een éenig regt. Dienvolgens zal er noch op het Hollandsche gedeelte, noch op het Belgische gedeelte van het Kanaal tusschen Terneuzen en Gent eenig ander regt kunnen gegeven worden.

Ad 4. Overeenkomstig het gebruik, dat tusschen de natien algemeen is aangenomen, worden de regten, die evenredig zijn aan eene inhoudsmaat, naar die maat gegeven, welke bestaat in het land, alwaar de heffing geschiedt. Het eenig tonnegeld, hetwelk, ofschoon gegeven te Antwerpen, echter beschouwd wordt als gegeven wordende op Nederlandsch gebied, moet dienvolgens voor de bodems van alle natien geregeld worden naar de Nederlandsche ton, of de kubiek el, die gelijk is aan de Fransche kubiek el en aan de tegenwoordige Belgische ton, en onstrooms 35.3170 kubieke Engelsche vorten bevat. Ten aanzien van de stoomvaartuigen, algemeen aan bijzondere bepalingen onderworpen, zijn de ondergeteekenden van gevoelen, dat de heffing van het regt geschieden moet naar het beginsel, dat de tonnen-inhoud der vaartuigen niet verder zal berekend worden, dan voor dat gedeelte hunner ruimte, hetwelk bestemd is, koopwaren als lading te bevatten; een beginsel, hetwelk ook de uitzondering der stoomschepen in zich bevat, die enkel bestemd zijn voor de sleepdienst, en overigens schijnen te behooren tot de categorie der vaartuigen, welke de kustvaart in den loop der rivier uitoefenen.

Ad 5. Het blijkt, uit den zin van § 5 van Art. 9, dat België, dadelijk na de uitwisseling der ratificatiën, het genot zal hebben der vaart op

MENGEELWERK.

CHARLOTTE CORDAY.

(Oorspronkelijk.)

Het helse schrikbewind, met de toorts der Furiën en het moordstaal in de hand, teisterde het in het stof nedergebuikt Frankrijk en deed de wereld sidderen. Het was in den zomer van 1793; jaartal, welks bloote vermelding eene reeks van gruwelen en jammeren voor den geest stelt, nimmer geëvenaard, waarvoor de verbeelding met afschuw terug deinst. De zoogenaamde Bergpartij had, in den schoot der Nationale Conventie, op de Girondins, of gematigde republikeinen, gezeged, en thans heerschte de schriklijkste dwingelandij, onder het huichelachtig masker der vrijheid.

In een sierlijk gestoffeerd vertrek van een aanzienlijk huis der stad Rouaan, was des avonds een talrijk gezelschap bij den heer CORDAY, voornaam burger en lid der municipaliteit, vereenigd. Men onderhield zich over de jongste gebeurtenissen, en deze gaven stof tot een zeer levendig gesprek. De politiek was destijds in alle gezellige kringen het hoofdonderwerp; en kon het wel anders, in eenen tijd, wanneer ieder zich bevoegd rekende om het schip van den staat te besturen, zonder te bedenken, dat de woedende orkaan, waardoor het geslingerd werd, reeds zoo vele onbevaren stuurlieden over boord had geworpen, en den ranken bodem, trots alle pogingen, reeds tegen de klippen dreef, waarop hij onvermijdelijk moest verbrijzeld worden.

Onder degenen, wier welsprekendheid het schitterendst uitblonk, onderscheidde zich de schoone en jeugdige CHARLOTTE CORDAY. Hare overredende taal sleepte al de aanwezenden als door toovermagt mede. Hare schoonheid was geenszins in die zachte sijnheid van gelaatsstreken, in dien glimlach, dikwijls vol coquetterie, in die bevalligheid van houding en bewegingen, welke oog en hart zoo ligt vervoeren; — neen, hare trekken waren sterk geteekend, maar regelmatig, als van een Grieksch standbeeld; hare oogen schitterden van het vuur der geestdrift; haar statige gang, hare gebaren, alles vertegenwoordigde de Romeinsche vrouw, zoodals men zich deze bij het ontluiken der vrijheid, na de verbanning van TARQUINIUS SUPERBUS, mag voorstellen. Met eerbied, met dwerpende bewondering zag men haar aan; maar wanneer hare welluidende en vibrerende stem zich verhefde, de gematigde

vrijheid huldigde, en de huichelende tirannen met de diepste verantwoordiging vrijmoedig ontmaskerde, dan zag men in haar eene Godheid, uit het rijk der eeuwige waarheid afgejaald, om den nevel, welke de zoolang miskende vrijheid voor het oog der verblinde stervelingen onthulde, te doen verzwinden.

Onder het gesprek werd er een dagblad binnen gebragt, waarin, als naar gewoonte, de namen van talrijke slagtoffers voorkwamen (*). Het nieuwsblad kon toen voor ieder een doodbrief zijn, die hem herigtte, dat een, of wellicht een aantal, zijner bloedverwanten en vrienden onder de moordbijl was gevallen; elken dag werd die marteling hernieuwd, elken dag kwam de bode des doods den lezer, als een grimmig spook, aankondigen, dat wellicht ook voor hem reeds het noodlottig uur geslagen was.

CHARLOTTE nam het blad met vaste hand, en las de namen der veroordeelden voor; doch eensklaps ontroerde hare stem, en wierp zij het papier met afgrijzen van zich. Zekere CARVILLE, een vriend van den huize, achtenswaardig grijsaard, die zich, slechts wegens bijzondere zaken te Parijs bevond, en zich nimmer met staatkundige aangelegenheden had ingelaten, was, op de aanklagt van den snoeden bloeddorstigen MARAT, in hechtenis genomen, en, hetgeen hetzelfde was, onthalsd. Een volksrepresentant, onder het gezelschap tegenwoordig, een man van een valschen en afschuwelijk karakter, ontzag zich niet te zeggen, met eene gemaakte zachte stem, die met zijne bekende wreedheid een huiveringwekkend contrast opleverde: dat de citoyen CARVILLE zijn lot zeker verdiend had, want, dat de dengdzame MARAT zich nimmer omtrent de verraders van het volk vergiste, en, dat het hun onmogelijk was zijn waakzaam oog te ontgaan.

«Zeg liever,» riep CHARLOTTE eensklaps, hem aanziende met een oog, dat zelfs dezen harbaar deed sidderen, «dat die tijger, wiens bloedstort onleschbaar is, nimmer zijne prooi laat ontsnappen. Ontaarden, die wij zijn! Is het niet genoeg, het hoofd gedwee onder de bijl des moordenaars te bukken? Zullen wij ons ook verlagen, om den lofzang aan te heffen voor

(* Zelfs had men destijds bijzondere Morgen- en Avond-bladen, welke de namen vermeldden der slagtoffers van den vorigen middag, of den morgen van denzelfden dag. En, behalve het kostte geene moeite, om derzelver kolommen te vullen!

den heul, wiens handen nog rooken van ons bloed? Neen, zoo lang mijne tong niet verstramd is, zoo lang dit hart in mijnen boezem klopt, zal ik onbeschoord de ware vrijheid openlijk met lauweren kroonen, en haren valschen schijn verfoeien en ontmaskeren. Neen, CARVILLE werd niet veroordeeld, omdat hij een verrader was des volks; gij allen weet, dat zijn handel alleen hem bezig hield; maar hij was rijk, en dat wist gij, bloedhonden! Wie goud bezit, is altijd vijand der republiek; bij is immers den dood schuldig, alleen omdat zijne schatten eenen laaghartigen volksve-leider te hegeerlijk in de oogen blinken.» De snoede BERMONT wierp eene zijdelingschen blik op haar, die eenen zekeren dood voorspelde; de adder droeg het verpif op de lippen: eene enkele aanklagt door hem leverde haar onherroepelijk aan de guillotine. Hij zweeg, maar het lot der maagd was reeds beslist: een afgrijselijke grimlach speelde om zijne lippen, en die grimlach verried onmiskenbaar de helse vreugde zijner ziel, op het denkbeeld, dat zij, nog zoo jong en schoon, weldra het graf ter prooi zou zijn, en dat alleen, omdat zij hem had durven beleedigen.

«Lieve CHARLOTTE! wat heft gij gedaan?» fluisterde haar de heer BLANZAC in, een braaf en wakker jongeling, met wien zij weldra door den band van een heiligen echt zou worden vereenigd. «Kent gij BERMONT? Weet gij niet, dat zijne wraak voor u de schriklijkste gevolgen kan hebben? Voor u?... voor mij, — voor ons allen....»

«BLANZAC, kent gij mij nog niet? Zou het mij mogelijk zijn geweest, de afschuwelijke lofredenen van dezen booswicht op eenen MARAT stilzwijgend aan te hooren? Zou zulks niet eene eeuwige onuitwischbare vlek op mijn karakter hebben geworpen? — Waar zoo vele mannen lafhartig zwijgen, daar zal een zwak meisje den euveldmoed der tirannen trotschen!»

Het gezelschap scheidde. CHARLOTTE begaf zich naar den tuin, en wandelde door de enzame, door de maan verlichte lanen tragelijk voort, in gepoen verdiept. Zij overdacht in stilte het gebeurde van dezen avond. Hare verbeelding sekte haar de rampen, waaronder het vaderland zweegde, met de levendigste kleuren. In de bloedige beelddien van het monster vereenigden zich alle de trekken van het tafereel. Zoo hij slechts mocht vallen, onder het staal eener wrekende gerechtigheid, dus waarme zij, dan ware het vaderland gered, dan zou de ware vrijheid ten troon stijgen. Ja, dacht zij,

de kanalen en tusschenwateren, of der dezelfde voorwaarden, als de Hollandsche schepen, en tegen betaling van dezelfde regten, overeenkomstig de bestaande tarieven.

Ad 6. De uitdrukkelijke bepalingen van § 3, volgens welke de verdachte schepen de bevoegdheid zullen hebben, om hunnen weg zonder belemmering of ophouding te vervolgen, bevatten in zich de verplichting, om de gezondheids-opzichten te laten doorgaan, zonder dat de schepen in het minste op hunnen togt vertraagd worden. De voorschriften, aan de, zoowel Nederlandsche als Belgische, loods, omtrent de aanwijzing der verdachte schepen te geven, behooren overigens tot de bevoegdheden der commissarissen, die van wederzijds zullen benoemd worden, om het gemeenschappelijk toezicht, overeenkomstig § 2, art. 9, uit te oefenen.

Ad 7. Deze aanmerking vindt hare oplossing in de ophelderingen, gegeven onder No. 2, Ad 8.

Ad 8. De vrije Scheldevaart besluit ongetwijfeld in zich de bevoegdheid voor ieder schip, om in al de wateren der rivier, en van hare mondingen vrijelijk te verrijlen, indien wind of ijs, of andere oorzaken zulks vereischen, en het is niet te voorzien, dat zich eenige moeilijkheid zal kunnen ophouden omtrent dit punt, waaromtrent overigens in het reglement meer stellige bepalingen gemaakt kunnen worden.

Ad 9. De gehezigde uitdrukking nopens eenen weg, toekomstiglijk, door het kanton Sittard heen, aan te leggen, is van zelve op den aanleg van eenen ijzeren spoorweg, zoowel als van elke andere soort van weg, toepasselijk.

Ad 10. De ondergeteekenden kunnen niet anders, dan hunne goedkeuring schenken aan de wijze behoedzaamheid van den gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Belgen, die zich onthoudt aan te dringen op de woorden *ten eeuwigen dage*, welke in het opstel van art. 25 van het tractaat tusschen België en Holland; zonder eenige bedoeling, zijn uitgelaten. Deze uitlating, die volstrekt niet benadect de vastheid en duurzaamheid der verbindingen, en die des noods zoude worden aangevuld door de uitdrukking, vervat in de artikelen VI en VII, aangehaald in de nota van den 14 April, is overigens van te minder belang, daar zij aan verschillende vroegere stukken van dien aard gelijk is.

Na aldus, door de bovenstaande ophelderingen, voldaan te hebben aan het verlangen van den Koning der Belgen, om te worden gerustgesteld, nopens den zin der verschillende punten, tot welke zij betrekking hebben, blijft aan de ondergeteekenden niets anders te doen overig, dan hun vertrouwen uit te drukken, dat de heer gevolmagtigde van België hun onverwijld zal verklaren, gereed te zijn om over te gaan tot de teekening van het tractaat tusschen de vijf Mogendheden en Z. M. den Koning der Belgen, en van het tractaat tusschen Zijne voornoemde Majesteit en Z. M. den Koning der Nederlanden; zoo als dezelve gehecht zijn aan der ondergeteekenden nota van den 23 Januarij.

De ondergeteekenden maken zich deze gelegenheid ten nutte om de eer te hebben aan Zijne Excellentie de betuiging van hunne hooge achting te vernieuwen.

(Get.) SENFFT, H. SEBASTIANI, PALMERSTON, BULOW, POZZO DI BORGIO.

De volgende zijn de stukken, welke door den Belgischen gevolmagtigde aan de Conferencie, vóór de teekening van het tractaat, zijn ingediend, en op welke de bovenstaande verklaring der Conferencie van den 18 April tot antwoord strekt.

MEDEDEELING VAN HET BELGISCHE GOVERNEMENT.

Londen 14 April 1839.

De ondergeteekende, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van Z. M. den Koning der Belgen, bij H. M. de Koningin van Groot Brittanje, heeft de eer aan H. H. E. Exc. de gevolmagtigde ministers van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruisen en Rusland voorstellen, (annexen A. B. C.) te onderwerpen, betreffende de waarborgen, aan de bevolkingen van Limburg en Luxemburg verschuldigd, de speciale wijze om den tol op de Schelde door middel van een jaarlijksche rente te voldoen, en de vermindering van het aandeel in de schuld. Onafhankelijk van deze voorstellen, heeft hij bevel ontvangen, om de aandacht hunner Excellentien te vestigen op zekere punten der acte van 23 Januarij, omtrent welke punten Z. M. de Koning volkomen zekerheid behoeft, opdat de uitvoering van het tractaat tegelijk zeker en gemakkelijk zij.

1°. Artikel II zegt, dat de weg van Arlon naar Bastogne aan België, en het dorp Martelange daarentegen aan het Groot-Hertogdom Luxemburg zal behooren, hetwelk tegenstrijdige beschikkingen zijn, want het dorp Martelange kruist den rijweg, en ligt voor het grootste gedeelte van Arlon afgescheiden, links af.

De ondergeteekende verwijst naar de hierbij gevoegde nota (Annexe D.), welke de nauwkeurige beschiede omtrent de ligging der plaatsen bevat. Het is daarenboven fysiek onmogelijk, den weg te verleggen, die op dat punt van een geheel bijzondere gesteldheid is. De bepaling, die aan België den weg van Arlon naar Bastogne toekent, is het grondbeginsel; de beschikking, waarbij Martelange aan het Groot-Hertogdom verblijft, is slechts een gevolg; een gevolg, tegenstrijdig met het beginsel, van hetwelk men is uitgegaan. Het kan niet anders, of bij de uitvoering zal bij de commissarissen voor de grenscheidung het beginsel het meest in aanmerking genomen worden. In elk geval zou eene verklaring te dien opzichte zwaarigheden voorkomen, terwijl zij te gelijker tijd de commissarissen voor de grenscheidung zou geruststellen, omtrent den zin van de laatste § van het artikel II, waarin de gezegde bepalingen zijn vervat.

2°. Ingevolge het voor de Schelde bestaande *status quo*, is de vaart op die rivier vrij van alle regten, doch daar zulks beschouwd wordt als eene toegevendheid van de zijde van het Nederlandsche gouvernement, dat inderdaad bijna uitsluitend in het bezit is van de heerschappij der rivier, zoo is de genoemde vaart van alle waarborgen onbetroffen. Artikel IX, hetwelk bestemd is, dat *status quo* te doen ophouden, bevat tweedertal bepalingen: het stelt eenen tol op de Schelde, ten voordeele van Holland, en waarborgen daar, ter gunste van België, en voor de scheepvaart in het algemeen. De waarborgen zijn onafscheidbaar aan het heffen van den tol verbonden. Het is onmogelijk, dat het *status quo* worde opgeheven, bij niet daar zijn van den tol, en besta hij gelrek van waarborgen, de verplichtingen afhankelijk zijnde van het regt. Met de heffing van dat regt zal onmiddellijk een aanvang worden gemaakt; het is dus ook noodig, dat

eene onvergankelijke kroon behoort hem, wiens hand Frankrijk zal verlossen. Moge de orkaan ook hem vellen, eeuwig zal hij leven! Maar, rampzalig land! niet een uwer zonen bezit den moed.... Hemel! dank, vurig dank voor dien lichtstraal — ik! ik zal uwe engel zijn. Vaderland! uw lot staat in mijne zwakke hand — maar het zal niet verdragen worden. Der hand zal hem den dolk in de borst stooten! Kon ik hem slechts ook duizenden malen doen boeten, om de schimmen te verzoenen zijner duizende schuldloze slagtoffers. Roemvolle bestemming! U offer ik blijde de weini, levenslagen, die veelligt mij nog gegund zijn!

Haar besluit was genomen: onwrikbaar stond het vast, en vurig haakt zij naar het beslissend oogenblik. Zij zag reeds den voigen aterling, wel telende in zijn bloed, en met éénen slag het vaderland verlost; maar zag ook het volk in dulle woede zijne bevrijdster voortleuren naar het o zalig plein, steeds rookend van bloed. Maar, zou dit in staat zijn geweest, om haren moed te doen wankelen: neen, de kroon der martelaars voor vrijheid schitterde over dood en graf. De strijd was slechts kort, en eene de zegepraal!

Zij bragt het overige van den nacht door in toebereidselen tot de reid die zij met het kriecken van den dag zou aanvangen. Eene folterende gedachte schokte nu, maar voor een oogenblik slechts, haren geest; zij moe hare ouders, haren geliefde op eene eeuwige scheiding voorbereiden. We eene taak — welk een offer! Zij meldde hun het besluit, dat zij genomen had; het papier met hare tranen besproeiende, zij, die nimmer weende; maar weldra verdoofde de geestdrift weder elk ander gevoel: geen traan vloede meer — als door bovenmenselijke kracht geschrmaagd, volvoerde zij bejaarde de ijsselijke taak. Daarna wandelde zij, in de stille eenzaamheid der nachts, haar vertrek op en neder, steeds jagend uitzienende naar het oogenblik, waarop de eerste stralen der zon haar zouden veroorloven zich op weg te begeven.

Naauwelijks vertoonde de zonneschijf zich boven de onbewolkte transen, of CHARLOTTE CORDAY verliet de onderlijke woning; dat dak, waaronder zij hare onbezorgte kindschheid had doorgebracht; waaronder teederminnende ouders haar voor het eerst aan hun hart hadden gedrukt, ouders, welke zij nu door hare vermetele daad in den diepsten rouw zou dompelen; waaronder eene heilige liefde de teederste daeden had gestrongd, die zij met eigen hand

waarborgende beschikkingen onmiddellijk in werking worden gebracht, in afwachting, dat het algemeen reglement de definitieve uitvoering van dezelve zal bepaald hebben. Daaromter wordt dus, b. v., verstaan, dat van den dag af, waarop het regt zal worden betaald, de gemeenschappelijke surveillance, bij § 2 bepaald, zal worden ingevoerd; dat van beide kanten, de ten dien einde noodige commissarissen zullen worden benoemd; dat het loodswezen van dat oogenblik af werkzaam zal zijn, onder voorbehoud van later te maken definitieve bepalingen voor die dienst.

3°. De derde § van artikel IX bepaalt een enkel regt voor het traject op de Schelde of het Kanaal van Terneuzen, uit Zee naar België, of uit België naar Zee; dus, ten opzichte van de vaart op het Kanaal van Terneuzen, zullen de schepen het geheele regt moeten betalen, al hebben zij de Schelde slechts over eene uitgestrektheid van omstreeks vier mijlen bevaren. Holland dus, dat regt in deszelfs geheel heffende, vindt daarin vergoeding voor het onderhoud van het genoemde Kanaal, terwijl België het daarentegen van zijnen kant, tusschen de Hollandsche grens en Gent onderhoudt, zonder eenig regt te heffen; de tol is dus eenzijdig. Het is België aangenaam te verklaren, dat het aldus, van zijnen kant en van de zijde van het Nederlandsche gouvernement, de uitvoering dier bepaling verstaat. Door artikel IX, anders te verstaan, zou men voor een traject van vier mijlen eene even groote som als voor een traject van achttien mijlen moeten betalen, en Gent met betrekking tot Antwerpen, in eenen zeer rampvollen toestand plaatsen, en zelfs de belangen van Terneuzen verwaarloosen; een punt in Zeeuwsch Vlaanderen, voor hetwelk het vervoer naar Gent van een zoo groot belang moet zijn. Door Gent en Antwerpen, met betrekking tot den tol, op dezelfde lijn te plaatsen in het stelsel van navigatie, dat beide steden met de zee verbindt, heeft de Conferencie slechts het denkbeeld toegepast, waaraan men den onmiddellijken weg van Gent naar zee is verschuldigd.

4°. Door één enkel regt voor de Scheldevaart te bepalen, heeft de Conferencie, zonder twijfel, gewild, dat, om dat regt te berekenen, de voorwaarden der vaart op dezelve voor alle natien dezelfde zijn. Het beginsel van eenheid is dus klaarblijkelijk; hetgeen zulks minder zou kunnen schijnen, is de maatstaf, naar welken dit gelijke regt zal worden geschat; over het tweede punt moeten de geveleens ook noodzakelijk bepaald zijn. Men moet, behalve dat, in het oog houden, dat de toepassing van het regt ondergeschikt is aan de uitzonderingen, daarentrent bij het algemeen gebruik van toepassing gelaten, te weten: de stoombooten zijn alleen belast voor de ruimte, welke de aan boord zijnde koopwaren innemen, en niet voor derzelver geheelen inhoud, en de tot opsleeping bestemde booten vrij van alle regten.

5°. Het aandeel in de schuld, aan België voor handelsvoordeelen toegevoegd, bedraagt eene jaarlijksche rente van f 600,000; onder het getal dier voordeelen, moet men ook het deelnemen in de vaart op de wateren tusschen de Schelde en den Rijn rangschikken. Echter zal zij nog aan andere tollen zijn onderworpen, die, volgens § 5 van artikel IX, gematigd moeten zijn, hetwelk mede zal geschieden ten opzichte van die, welke op den wederzijdschen handel tusschen de beide landen wordt geheven, hetwelk in elk geval aan den handel van België, de voorwaarden van de meest begunstigde natie verzekert. Bij de 6de § is aan het algemeen reglement voorbehouden, het permanente en definitieve bedrag dier tollens te bepalen. De toelating van België tot de vaart op de binnenwateren, niet dan na de redactie van dat reglement kunnende bepaald worden, en nadat het beginsel van den gemeenschappelijken tol is vastgesteld, vloeit daaruit voort, dat België, onmiddellijk in het genot daarvan tredende, aan de vaart op de binnenwateren op dezelfde voorwaarden deel heeft als de Nederlandsche schepen, door provisioneel die regten te voldoen, welke genoemde schepen, volgens de bestaande tarieven, betalen of betaalden voor de vaart op de wateren tusschen Antwerpen en den Rijn.

6°. De Conferencie heeft bij het voorschrift, dat in bijzondere gevallen de schepen door gezondheidswachten zouden vergezeld worden, aan het uitvoeren dier voorwaarden de bepaling verbonden, dat deze formaliteiten noch ophouding, noch vertraging zullen veroorzaken. Het is dus noodig, dat de gezondheidsdienst zodanig worde georganiseerd, dat die voorwaarde onderhouden blijve, te weten: in die bijzondere gevallen, zullen de gezondheidswachten op het zich als verdacht kenmerkende schip zoo spoedig overgaan, dat het niet noodig is het anker te werpen, noch het schip aan eenig gevaar bloot te stellen.

7°. Het ware wenselijk geweest, dat de Conferencie een tijdsverloop had bepaald, binnen hetwelk de beide partijen, omtrent een algemeen reglement op de Schelde, moesten overeengekomen zijn. Deze weglating is echter minder belangrijk; daar het Belgische gouvernement dadelijk in het bezit wordt gesteld van de voordeelen, aan hetzelfde verzekerd, en het gouvernement van den Koning der Belgen des noods rekenen kan op den waarborg van algeheele uitvoering, door de vijf groote Mogendheden bepaald.

8°. De Conferencie, ten doel gehad hebbende, om het regt van de Schelde te mogen bevaren te verzekeren, is het klaarblijkelijk, dat hetzelfde regt in zich sluit dat men, door wind, ijs, of door andere omstandigheden daartoe gedwongen, eene vrije legplaats zal hebben in al de wateren der rivier en van hare mondingen.

Indien de Conferencie deze gevolgen van het regt niet heeft nitgedrukt, het is omdat zij niet het beginsel zelve en de voorschriften van het regt der volken volgen: dezelve te willen ontkennen, zou zijn, het beginsel zelve te ontkennen.

Het is dus in dien geest, dat het algemeen reglement moet geredigeerd worden; een belangrijk stuk, hetwelk met artikel IX een geheel moet nitmaken: het is ook in dien zin, dat het artikel zijne toepassing zal moeten ontvangen vóór de redactie van het reglement.

9°. Bij artikel XII wordt, in geval er in België een nieuwe weg mogt worden aangelegd, of een nieuw kanaal gegraven, grenzende aan de Maas, tegenover het Hollandsche Kanton Sittard, aan België het regt toegekend, mits zich naar zekere formaliteiten gedragende, dien weg of die vaart, tot aan de grenzen van Duitschland te doen verleggen. Het is onbetwistbaar, dat door het woord *weg* (route), vooral in tegenoverstelling van het woord kanaal, elke gemeenschap, behalve die door middel van een kanaal, wordt verstaan, en wel bijzonderlijk van eenen ijzeren spoorweg. Dat het Belgisch gouvernement eene uitlegging over dit punt niet als nutteloos beschouwd, is daarom, dat het de bijzonder daarbij belanghebbenden, welke zich dien-aangaande tot hetzelfde hebben gewend, daarentrent niet heeft kunnen geruststellen.

moest verscheuren! Een oogenblik starden hare weemoelige blikken op deze woning, thans nog zoo rustig en vreedzaam, maar waarin weldra eene onbegrensde wanhoop zou heerschen. « Vaartwel, mijne ouders! vaartwel, beminde BLANZAC, » riep zij uit; « het offer is reeds met bloemkransen getooid, het begeeft zich naar het altaar. Mijne laatste gedachte, mijn laatste suik, dierbaren, zal voor u zijn! Vloekt mij niet, omdat eene onwederstaantbare magt mij heeft waardig gekeurd, als dienaresse harer wrekende regtvaardigheid, het vaderland te redden! »

Zij verwijderde zich, door de straten van Normandië's hoofdstad, zonder iemand te ontmoeten, daar al de inwoners nog de diepste rust genoten. Zij legde eenige uren te voet af, en bereikte eindelijk zeer vermoeid, waar zij de aankomst van den postwagen, naar Parijs bestemd, afwachtte. Tegen den avond kwam zij in de hoofdstad aan. Het gewoel, dat gewoonlijk in de straten heerschte, was vervangen door eene akelige doodsche stilte, alleen afgebroken door beelden, uit de heffe des volks zamengesteld, welke Parijs onder een worst getier, en het zingen van revolutionaire liederen, doorliepen. Onheilspellende duivelen wezens, en de roode kleur hunner mutsen was een levendig zinnebeeld van het bloed, door hunne handen vergoten. Aan de hoeken der straten waren de namen der veroordeelden in groote letters aangeplakt; boven vele woningen stonden de woorden *huis van arrest*, en daaronder, als een bittere schump, *de vrijheid of de dood!* Maar de vrijheid was nergens, de dood overal.

Nu en dan ontwaarde men een enkel voorbijganger, in eenen wijden mantel gehuld, haastig voortsnellende, en met angstige blikken omglurende, als waren de handlangers der dwingelandij reeds gereed, om een nieuw slag-offer in den kerker te slepen. Hier zag men eens in tranen smeltende vrouw, die haren gevangnen echtgenoot den troost der liefde kwam toedienen; daar een onnozel wicht, dat zijnen vader het laatste vaarwel met enen lagchenden mond zou toeroepen, om het hart der moeder no. wreeder van een te rijten. Van tijd tot tijd zag men municipale troepen, te voet en te paard, die de stad doorkruisten, en het edele krijgsvaard tot het staal des vniigen moordenaars hadden verlaagd. Het gansche volk was in twee klassen, beulen en slagtoffers, verdeeld, doch menigen, die heden nog tot de eerste werd geteld, zag zich reeds morgen onder de laatste: want de zegelaar der onwettigheid rende voort; even als de stroom des onverdiende

10°. Artikel XXV. van het te sluiten tractaat van vrede en vriendschap door H. H. M. M. den Koning der Belgen en den Koning der Nederlanden, derzelver erfenamen en opvolgers, heeft aanleiding tot eene opmerking gegeven, door de overeenkomst van dat artikel met artikel XXVI. der tractaaten van den 15 November 1831, gesloten tusschen Z. M. den Koning der Belgen en H. H. M. M. den Keizer van Oostenrijk, den Koning der Franschen, den Koning van het Vereenigde Koninkrijk van Groot-Brittanje en Ierland, den Koning van Pruisen en den Keizer aller Russen; eene opmerking, te weten, dat de ondergeteekende gelooft niet te moeten aandrigen op de woorden *ten eeuwigen dage* (à perpétuité), daar dezelve eene wezenlijke overvloedigheid in den tekst zelve zijn, en de beschikking daarenboven versterkt wordt door artikel VI, inhoudende, dat elke de partijen voor altijd afziet van het grondgebied, aan de andere toegekend, en door artikel VII, waarbij België *ten eeuwigen dage* (perpétuellement) onzijdig wordt verklaard.

De Ondergeteekende, deze nota en de drie voorstellen, die dezelve bevat, aanbiedende, gelooft de Conferencie in staat gesteld te hebben, onmiddellijk tot de definitieve oplossing van het Hollandsch-Belgisch vraagstuk te kunnen overgaan. Hij verzoekt hunne Excellentien de verzekering zijner hooge achting aan te nemen. SYLVANUS VAN DE WEYER.

ANNEXE A. — Waarborgen voor de bevolkingen van Limburg en Luxemburg.

Het is begrepen, dat de inwoners van de delen van Limburg en Luxemburg, die onder de regering van den Koning Groothertog terugkeren, hunne godsdienstige vrijheden zullen behouden, en hun instellingen zullen worden toegestaan, strokende met de grondwet der Nederlanden of de federale statuten van Duitschland.

Ter ondersteuning van het voorstel, omtrent de burgerlijke en godsdienstige waarborgen, welke de bevolkingen van Limburg en Luxemburg toekeuren, heeft de Belgische Gevolmagtigde onder de oogen der Conferencie gebragt, als gevolg op de Annexe A., het artikel 9 van het tractaat van Nijmegen in dato 10 Augustus 1678; art. 3 van het tractaat van Rijswijk van 1697; art. 4 van het tractaat van Parijs van 10 Februarij 1763; het tractaat van Utrecht van 11 April 1713; art. 11 van de Pruisische voordringen bij het Congres te Utrecht in 1713; art. 6 van het tractaat van Frankfort van 22 Julij 1744; art. 21 van het tractaat van Fontainebleau van 8 November 1765; art. 5 van het Kieler vredesverdrag tusschen Denemarken en Zweden in 1814; de 8 artikelen van Londen 1814; art. 4 van de verklaring der mogendheden over de zaken van het Zwitsersche verbond van 20 Maart 1819; art. 16 van de acte voor de federale constitutie van Duitschland in dato 8 Junij 1815; eindelijk de art. 1 en 88 van de acte van het Weener-Congres van 9 Junij 1815. Al deze artikelen bepalen burgerlijke en godsdienstige waarborgen voor de bevolkingen. Het zijn, daarenboven, slechts geschiedkundige aanhalingen, en wij kunnen ons onthouden dezelve voor te leggen.

ANNEXE B. — Voorstel van eene speciale wijze van betaling op de Schelde.

De vaartregten op de Schelde zullen worden voldaan aan Z. M. den Koning der Nederlanden, door Z. M. den Koning der Belgen, ter ontheffing van alle landen, onaanziende welke, door middel van eene som, bestaande in eene vaste rente, en eene eventuele en veranderlijke toelage.

Deze som zal bij twaalfde gedeelten worden betaald, op den eersten dag van elke maand bij anticipatie, aan den Nederlandschen consul te Antwerpen, door eenen agent van het Belgische gouvernement.

De vaste rente is f 240,000; zij zal niet minder dan deze som kunnen bedragen, en zal verschuldigd zijn ook zelfs dan, wanneer het jaarlijksche toelag bedrag deze som niet zou hebben bedragen.

Indien, bij het einde van een tijdvak van drie jaren, beginnende den 1 Julij 1839, het gemiddelde tonnebedrag van deze drie jaren eene hooger som beliep, dan de hierboven opgegeven rente, zal het Belgische gouvernement, gedurende het tweede tijdvak van drie jaren, dat is, te beginnen van 1 Julij 1842, boven en behalve de vaste rente, en altijd bij twaalfde gedeelten, eene suppletie betalen, gelijkstaande aan het meerdere bedrag, dan het eerste tijdvak zal hebben opgeleverd.

Indien, bij het eindigen van het tweede tijdvak, een nieuw overbedrag uit den gemiddelden inhoud van tonnemaat, boven de vastgestelde rente kwam te blijken, zal het Belgische gouvernement, op gelijke wijze, gedurende het nieuwe tijdvak van drie jaar, dat is van af 1 Julij 1845, de vaste rente en eene suppletie daarop betalen, en zoo altijd voortgaande, tot het grondslag, om deze suppletie te bepalen, altijd nemende, het gemiddeld bedrag van het laatste driejarige tijdvak.

Om het jaarlijksch tonnebedrag te begrooten, zal men de stoombooten vooronderstellen, die tot dien belast, naar den maatstaf van de geladen goederen, en niet naar derzelver totale inhoudsmaat, en de vaartuigen als sleepers dienende als geheel vrijgesteld; men zal van het totaal bedrag der Nederlandsche schepen aftrekken.

Indien het Belgische gouvernement in gebreke bleef, of mogt weigeren directielijk de rente, of eventueel de suppletie te betalen, zou het Nederlandsche gouvernement het regt hebben, om de tollens op elk schip te heffen, volgens de paragraaf 3 van art. IX.

ANNEXE C. — Voorstel tot eene vermindering van de schuld.

Onder de bestanddeelen der berekeningen, van welke de Conferencie zich heeft bediend om tot de bepaling te geraken, waarbij vijf miljoen gulden zijn vastgesteld, als het bedrag van de schuld van België aan Holland, vindt zich, zoo als dit in de nota van den Belgischen gevolmagtigde van 4 Januarij l.l. is uiteengezet, eene rente van een miljoen voor de zogenaamde Franse schuld.

Evenwel is het op de meestnidelijke en voldoende wijze bewezen, zoowel door de diplomatische correspondentie, als door de rekeningen der commissie van Financiën, de nota's en mondelinge discussiën van de commissarissen van het gouvernement te Londen, dat deze schuld voldaan is door de conventie van 25 April 1818, voor het grootste gedeelte door middel van Belgische schuldbrieven.

Door op dit punt België te blijven belasten, zouden de gevolmagtigden

lijken tijds, en verpletterde beurtelings overwinnaars en overwonnenen onder zijne van bloed druppende raderen. (Vervolg hierin.)

BLADVULLING.

Nog bestaan er eenige overblijfselen van den ouden muur, die eertijds Engeland van Schotland afscheidde. Hij was dermate stevig gebouwd, dat men in die bijgeloovige streken voor zeker hield, dat de toovermagt bij den bouw in het spel was geweest. Dat geloof bevorderde zijne slooping, want elk, die zich eene woning oprigtte, zorgde wel boven alles, een aantal steenen van dien muur tot de grondslagen te bezigen, in het stellig vertrouwen, dat derzelver invloed aan het gebouw meerdere duurzaamheid verzeekerde. Sir B. Schotsch edelman, bezat een kasteel in de nabijheid. Bij eene ontgraving vond hij aldaar een steen, waarop in oude karakters het volgende gegraveerd stond: « Ik ben een deel van den grooten muur: ik ben hier gelegd tot zekerheid der muren des kasteels. Men late mij in rust, want wec degene, wiens scheumende hand zich zou vermeten mij te verplaatzen. De werklieden staakten dadelijk den arbeid, maar sir B. sloeg geen acht op de geheimzinnige bedreiging, en beval de uitgraving, om den steen als een voorwerp van oudheid bij zijne verzameling te bewaren.

Het was een blok van eene vervaarlijke grootte. Een bijzondere toetsel werd tot de uitligging vereischt. Het gelukte eindelijk de massa tot eene zekere hoogte op te voeren; doch sir B., met zijne beide zonen, door de nieuwsgierigheid gedreven, daalden neder in de groef, terwijl de steen nog hing. De werklieden, niet minder nieuwsgierig dan de patroon, wilden ook eenzien; zij verlieten hunnen post: de massa viel en verplette vader en zonen. De oudste der jongelui was gehuwd: zijne gade, van het ongeval verwittigd, door eene slauwe hoop gestreeld, beveelt ijlings eene nieuwe poging om den steen te ligten. Zoodra mogelijk geschiedt zulks. Zij ontwaart het ligchaam van haren echtgenoot, en waant nog eenig teeken van leven te bespeuren. Zij gunt zich nu den tijd niet om te wachten, tot dat de moordende steenklopp verwijderd zij, maar werpt zich op het ligchaam... Het laas! de touwen breken... en vijf slagtoffers heeft de ongeluldige aarde ingezwolgen.

der vijf hoven aan hetzelfde de enige toepassing weigeren van het beginsel van eenvereeniging der voordeelen, door de Conferentie zelve ingeroepen, en bij art. VI van het protocol, annexe der acte van Weenen; vastgesteld, terwijl, in al de voor Holland voordeelige omstandigheden, deze mogendheid in de ruimste mate de voordeelen van dat zelfde beginsel heeft genoten.

Ter staving dezer laatste beschouwing, kan men doen opmerken, dat men aan België alle aandeel in de oorlogs-marine en in het materiaal der arsenalen heeft geweigerd, en dat men op geenerlei wijze in overweging heeft genomen, hetgeen dit land jaarlijks, gedurende het bestaan der gemeenschap tot ontlasting van Holland heeft betaald, voor de interessen van de ontzaglijke schuld, door deze laatste Mogendheid in de gemeenschap aangebracht, en waarvan een goed gedeelte ten koste van België is geamortiseerd.

Evenwel, tredende in de overwegingen, die de Conferentie geleid hebben ter vereeniging van het Hollandsch-Belgische geschil door een transactioneel bedrag over het geheel der te verdeelen schuld, en aan de vijf hoven een nieuw bewijs van zijne zucht tot vrede en verzoening willende geven, bepaalt het Belgische gouvernement zich tot het vragen eener nieuwe reductie van f 400,000, waardoor het bedrag der eigenlijke schuld, — dat is met aftrek der f 600,000, ter vergoeding van voordeelen van Handel- en Scheepvaart, waarvan laer melding wordt gemaakt — slechts tot 4 miljoen gulden zal worden teruggebracht.

Er is eene andere zaak, waarop het Belgische gouvernement de regtvaardigheid der Conferentie inroep; het betreft de verwarring in het bedrag der schuld en in de overschrijving der rente, en van het kapitaal der f 600,000, ter vergoeding van handels voordeelen, waarvan zoo even is melding gemaakt.

De uitgestrektheid dezer voordeelen is niet nitdrukkelijk in het tractaat bepaald; maar in allen gevalle, niets daarin duidt aan, dat eenig gedeelte der schuld de betaling dier vergoeding tot reden of tot bestemming heeft.

Het zou dus logisch en regtvaardig zijn, dat deze som het onderwerp van een bijzonder artikel van het tractaat mogte uitmaken, en het Belgisch gouvernement dringt met des te meer kracht op dit verzoek aan, dewijl de gevolgmogtigheden van Engeland en Frankrijk, die daarvan de waarde en de billijkheid begrepen, bereids aan de Belgische commissarissen hunne goede diensten ten dezen opzichte hadden beloofd. Het is overigens wél verstaan, dat de betaling der rente niet zal plaats hebben, dan van het tijdstip af, waarop de uitwisseling der ratificatiën zal hebben plaats gehad.

ANNEXE D. — Nota ten aanzien van Martelange.

Art. II. van het tractaat van 15 November luidt als volgt:
«In het groot-hertogdom Luxemburg zullen de grenzen van het Belgische grondgebied zijn, als hieronder staat omschreven.»

«Te beginnen van de Fransche grenzen af, tusschen Rodange, hetwelk aan het groot-hertogdom Luxemburg zal blijven, en Athus, hetwelk aan België zal behoreen, zal er, volgens de hierbij gevoegde kaart, eene lijn getrokken worden, welke den weg van Arlon naar Longwy, de stad Arlon met haar gebied, en den weg van Arlon naar Bastogne aan België latende, tusschen Messancy, hetwelk op het Belgisch grondgebied zal liggen, en Clemency, hetwelk aan het groot-hertogdom zal verblijven, op Steinfort zal aansluiten, welke plaats insgelijks tot het groot-hertogdom zal behoreen. Van Steinfort zal deze lijn in de richting van Eischen, Heebus, Guirsch, Oberpallen, Grende, Nothomb, Pareite en Perlé, tot aan Martelange verloopend worden; zullende Heebus, Guirsch, Grende, Nothomb en Pareite aan België, en Eischen, Oberpallen, Perlé en Martelange aan het groot-hertogdom behoreen. Van Martelange zal gezegde lijn, den loop der Sure, waarvan de Thalweg de grensscheiding tusschen de beide staten tot tegenover Tintange zal uitmaken.»

De voorafgaande bepalingen hadden blijkbaar ten doel, om aan België de geheele en onafgebroken gemeenschap van Brussel naar Frankrijk te doen behouden, welke thans plaats heeft, om zich naar Metz te begeven, over Namen, Marche, Bastogne, Martelange, Arlon, Messancy, Aubagne, Longwy, enz.

De tekst zelve van het artikel bewijst dit genoegzaam. Inderdaad, er wordt gezegd, dat er eene lijn zal worden getrokken, die aan België den weg van Arlon naar Longwy, de stad Arlon en haar grondgebied, en den weg van Arlon naar Bastogne zal laten.

Uitgaande van deze bepaling, waarbij een beginsel wordt vastgesteld, kan het dorp Martelange geen deel van het groot-hertogdom uitmaken; het moet noodwendig aan België verblijven, omdat de groote weg door het dorp loopt, en zelfs het grootste deel der huizen met de kerk aan de link zijde laat. Hetgeen aanleiding kan hebben gegeven tot de tegenstrijdigheid, welke de tekst oplevert, is de ligging, welke op de meeste kaarten aan het dorp Martelange is gegeven, met betrekking tot den grooten weg van Namen naar Arlon: volgens deze kaarten bevindt dit dorp zich geheel op de regterzijde en buiten den weg, hetwelk daadwerkelijk een mislag is, welke zonder wijfjel aan de onlangsche daarstelling van dezen weg moet worden toegeschreven; eene daarstelling, geschied na de bekendmaking van de groote kaart van Ferraris, welke men zich bepaald heeft, slaafs na te volgen, zonder ooit onderzoek te doen, naar de later gemaakte veranderingen, waarbij de definitieve ligging dezer plaatsen is bepaald. De op de kaart van Ferraris aangeduide gemeenschap was niet de ware weg; uitgaande van Luxemburg, zou de weg aan genen kant van Arlon, en van daar tot Bastogne en Marche loopen, en bestond er geene geregelde en verzekerde gemeenschap meer; het vervoer per as en per diligence, volgde het natuurlijk terrein tot aan Marche, maar zij ontmoette bij den overtocht, hier onoverkomelijke hindernissen, voornamelijk, bij het afkomen in de valei van de Sure te Martelange, en om vervolgens het hoogste punt van de helling dier valei te bereiken. Daar moest men de beide zijden beklimmen, die eene inclinatie van 20. à 25 ten honderd opleverden, hetgeen soms het gebruik van 30 of 40 paarden vereischte.

De Fransche administratie, die gebiedende noodzakelijkheid beseffende, om deze hindernispaal te doen verdwijnen, ondernam, de zijden van Martelange lager te doen maken. Dit werk, een waar meesterstuk der kunst, werd eerst voltooid van 1808 tot 1809, en heeft aanzienlijke onkosten vereischt, want de weg, bijkans geheel in de rots gehouwen, is ter halve zijde moeten gelegd worden, ten einde aan denzelfden eene helling van vijf centimeters op elken meter te geven.

De tusschenkomst van het Fransche gouvernement, tot daarstelling van den weg van Arlon naar Namen, over Bastogne, bepaalde zich tot het lager maken der zijden van Martelange; de gemeenschap van Martelange naar Arlon, en van Martelange naar Marche, werd onder het gouvernement der Nederlanden bewerkstelligd.

Ten gevolge der gemaakte werken te Martelange, kruist het dorp van dezen naam den grooten weg, en indien, naar aantekening van art. II, dit dorp aan het groot-hertogdom Luxemburg moet behoreen, zoude er eene oplossing van voortzetting van den weg plaats hebben, hetgeen strijdig is met het denkbeeld der Conferentie. en met het beginsel, waarvan men is uitgegaan; men weet overigens, dat België slechts deze enkele gemeenschap met de Fransche grenzen langs den kant van Longwy bezit.

Het zoude materieel onmogelijk zijn den weg af te leiden, die op dit punt een geheel bijzonder karakter aanbiedt; het is niet om het belang van Martelange, dat men den weg met groote kosten door dit dorp heeft gelegd, maar omdat men nergens anders kon doorgaan.

De voorafgaande ophelderingen worden nog duidelijker gemaakt door de hierbij gevoegde schets.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 23 April. In de afgelopen maand Maart zijn door het kanaal van Voorne 225 zeeschepen gepasseerd, waarvan 126 te Hellevoetsluis binnengekomen en 99 uitgevaren.

Het getal der zeeschepen, die over de eerste drie maanden van dit jaar door dat kanaal zijn ingeklaard, bedraagt te zamen 285, en uitgeklaard 267, totaal 552 schepen.

— Men schrijft ons, dat dezer dagen door Z. M. is benoemd: tot burgemeester der gemeente Ouden-Rijn (Provincie Utrecht,) in plaats van D. Rother, op zijn verzoek eervol ontslagen, W. F. A. Greep, commiss ten postkantore te Utrecht.

Voorts is door Z. M., onder de daarbij noodige bepalingen, aan de navolgende officieren bij de mobiele schutterijen, ingevolge hun verzoek, een eervol ontslag verleend, als:

Gelderland. Aan L. W. Grave van Randwijk, als 1ste luitenant; Jan Willem François van Hoorn, als 2de luitenant, en aan E. Luyjmes, als 1ste luitenant kwartiermeester.

Noord-Holland. Aan H. Tolk, als 1ste luitenant.

Zuid-Holland. Aan Willem Terwinkel, als chirurgijn majoor; Arij Kerdel, als 1ste luitenant; en aan W. J. Fortuijn Drooglever, als 1ste luitenant kwartiermeester.

Vriesland. Aan Mr. C. F. Rinia van Nauta, als kapitein; O. Jans Hulshoff, als 1ste luitenant; Johannes Roelofs Heida, als 1ste luitenant, en aan J. C. Man, als 2de luitenant.

Overijsel. Aan Hendrik Grolleman, als 2de luitenant: Eindelijk zijn nog door Z. M. bij de na te melden mobiele schutterijen benoemd:

Gelderland. Tot 2den luitenant kwartiermeester H. Geerligns, thans 2de luitenant bij dezelfde afdeling.

Noord-Holland. Tot 1sten luitenant, G. de Greve, thans 2de luitenant.

Zuid-Holland. Tot kapitein, Mr. Jan van der Hoven van Ankeren, thans 1ste luitenant; tot 1sten luitenant: D. L. Bouwmeester, en G. H. Steijger, thans 2de luitenant; tot 2de luitenant: Willem Suermont, Jan Lorie, J. van Limburg Roest, A. Jay, J. A. van Wageningen en P. H. Engels, thans schutters.

Zeeland. Tot 1sten luitenant: H. C. van Deijne en H. L. Maertens, thans 2de luitenant; tot 2den luitenant, J. S. Fokker, 2de luitenant bij de rustende schutterij, W. C. de Wit Andriessen, thans fourier, Jonkh. W. B. Boddaert, P. Rekker, J. P. Burger, en eindelijk M. H. Telchuijs, thans schutters.

— Blijkens de Staats-Courant, zijn door Z. M. de navolgende benoemingen gedaan:

IN DE PROVINCIE HOLLAND.

Tot regters-plaatsvervangers: bij de arrondissementen-regtbank te Hoorn, mr. Dirk van Akerlaken (de zoon); bij de arrondissementen-regtbank te Dordrecht, mr. Cornelie Andrien Vriensdorp, onder bepaling, dat hij afstand zal doen van de tegenwoordig door hem bekleede functien van plaatsvervanger van den kantongeregter te Dordrecht, en mr. Johannes Servaas Lotsy; tot kantongeregter te Weesp, in het arrondissement Amsterdam, Franciscus Boogaard, laatstelijk griffier van het viederegter te Zaandam, en zulks in plaats van mr. J. Schimmel, die deze functien niet heeft aanvaard; tot plaatsvervangers van de kantongeregters: van het kantongeregter te Weesp, arrondissement te Amsterdam, Dirk van der Horst, en zulks in plaats van J. F. Eijmann, die deze functien niet heeft aanvaard; van het kantongeregter te Alkmaar, arrondissement van dien naam, Adrianus Bolten, oud-vrederegter aldaar, en zulks in plaats van T. H. Blom Jz., die deze functien niet heeft aanvaard; van het kantongeregter te Enkhuizen, arrondissement Hoorn, Klaas Repeluis, en zulks in plaats van mr. D. P. Ris, die de hem opgedragen functien niet heeft aanvaard; van het kantongeregter te Medemblik, arrondissement Hoorn, Alexander Swaan, en zulks met last, om op het eiland Terschelling te residieren; van het kantongeregter te Edam, arrondissement Hoorn, Johannes Donker Hl., oud-plaatsvervanger van den vrederegter te Edam, en zulks in plaats van D. Arbman Dz., die de hem opgedragen functien niet heeft aanvaard; van het kantongeregter te Haarlem, arrondissement van dien naam, jonkheer Louis Jacques Quarles van Ufford, oud lid van de regtbank van Koophandel te Haarlem, en zulks in plaats van mr. J. P. Teding van Berkhout, die de hem opgedragene functien niet heeft aanvaard; van het kantongeregter te 's Gravenhage, arrondissement van dien naam, mr. Willem Mauritz de Brauw, en zulks ter vervanging van mr. T. Schepman, die de hem opgedragene functien niet aanvaard; van het kantongeregter te Woubrugge, arrondissement Leiden, P. van der Min, en zulks in plaats van Leendert Kalkoven, die van zijne benoeming tot die functien heeft afgezien; van het kantongeregter te Alphen, arrondissement Leiden, Leendert Kalkoven; van het kantongeregter te Vlaardingen, arrondissement Rotterdam, Hendrik Pieter van der Drift, en zulks ter vervanging van mr. J. C. Verkade, overleden; van het kantongeregter te Schiedam, arrondissement Rotterdam, mr. Karel Arnold Poortman, en zulks in plaats van mr. J. D. Hoekwater J. Wz., welke die functien niet heeft aanvaard; van het kantongeregter te Hillegersberg, arrondissement Rotterdam, Dirk Cornelis Kleij; tot griffier van het kantongeregter te Oud-Bijerland, arrondissement Dordrecht, mr. Willem Wijnaendts, en zulks in plaats van M. M. Schepman, die zijne benoeming tot die functien niet heeft aangenomen; tot plaatsvervangers van de kantongeregters: in het kantongeregter te Brielle, arrondissement van dien naam, J. J. Wilhelm Hein en Pieter van den Aniel, ook ter vervanging van J. van der Minne, die de hem opgedragene functien niet heeft aanvaard; in het kantongeregter te Sommelsdijk, arrondissement Brielle, Benjamin Hypolite van de Wall, en zulks ter vervanging van David Goedkoop, die de hem opgedragene functien niet heeft aanvaard. (Wegens plaatsgebrek het vervolg hierna.)

Part. Corresp. 's GRAVENHAGE 21 April. Heden in den namiddag is alhier gearriveerd, een koerier van het Nederlandsche gezantschap te Londen, overbrengende het voor Z. M. onzen griffierbedijden Koning bestemde stel der eind- en Vredetractaten, welke thans geteekend zijn. De teekening heeft te Londen op Vrijdag den 19 dezer plaats gevonden.

's GRAVENHAGE 21 April. H. K. K. H. Mevrouw de Prinses van Oranje, die, wegens ongesteldheid te Amsterdam was achtergebleven, is heden middag alhier aangekomen.

— Gisteren heeft Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden een dejeuner op het Huis ter Horst gegeven aan Z. K. K. H. den Grootvorst van Rusland en de leden van het Koninklijk geslacht.

— Door de kerkvoogden der Nederduitsche Gereformeerde gemeente dezer residentie, is aan inname stadgenooten sene circulaire gezonden, waarbij hun wordt te kennen gegeven, dat, uit aanmerking van de ontoereikendheid der gewone onderhoudskosten, eene inzameling van gelden bij inschrijving zal geschieden, en wel de eerste in het begin der maand Junij oerakommende, de tweede in begin der maand December daaraan volgende, de derde in het begin der maand Mei 1840.

LEIDEN 21 April. De Raad dezer stad heeft op gisteren, ter vervulling der bestaande buitengewone vacature, tot lid der Staten van Holland voor deze stad verkozen: den Edelen Achtbaren heer Paul du Rieu, wethouder dezer stad.

BRUSSEL 21 April. Men verzekert, dat de Kamer van Verlegwoordigers tegen den 5, of uiterlijk tegen den 10 Mei zal worden bijeen geroepen, ten einde eenige wetten van dringend belang te onderzoeken en te stemmen; deze hervatting der zitting zal slechts tot de eerste dagen van Junij kunnen duren, daar de volmagten van de helft der leden, krachtens art. 5 der constitutie, moeten worden hernieuwd.

Men geloof, dat er eenige veranderingen in de wet op de verkiezing ten aanzien van Limburg, zullen worden voorgedragen.

— De assises der provincie Brabant zullen den 13 Mei geopend worden. De zaak der heeren Kats en Bartels zal eene der eerste worden behandeld.

FRANKRIJK.

PARIS 20 April. Dezelfde omzekerheid omtrent de samenstelling van een definitief Ministerie, welke reeds sinds zoo vele dagen bestaat, houdt nog steeds aan. Men spreekt bij voorindring van de optreding in het bestuur van de heeren Thiers, Passy en Guizot; met uitsluiting alsvan den maarschalk Soult en den heer Humann.

Van den anderen kant wil men ook, dat, ingeval de heer Passy werkelijk minister mogt worden, de heer O. Barrot het candidaatschap als voorzitter der Kamer zal opgeven, zoodat alsdan de heer Dupin veel kans zoude hebben om te worden benoemd.

SPANJE.

MADRID 18 April. De Correo Nacional beweert, dat van Halen van het voornemen heeft afgezien, om Segura te belegeren; deze tijding heeft alhier eenen diepen indruk gemaakt.

— De weg van Arragon naar de hoofdstad is door de Carlisten bezet, zoodat de koeriers der ambassade niet zijn aangekomen.

— De staat van beleg van de stad Valencia is, bij besluit van den 7 dezer, opgeheven.

— Sommige aannemers hebben de leverantien van de behoeften van het leger voor den tijd van drie maanden aangenomen.

ENGELAND.

Part. Corresp. Londen 18 April. Onderstellende, dat het voor een handeldrijvend land, als het uwe, belangrijk en aangenaam meet zijn, het vooruitzicht op het behoud van den vrede, is zonderling met betrekking tot

Groot-Brittannië en de daaraan verknochte ongestoorde zeevaart, meer en meer bevestigd te zien, men ik u te moeten opmerkzaam maken op de zamenloopende omstandigheden, die daarvan de meeste verzekering schijnen te geven.

Heeft men al, zoo een correspondent van den Standard schrijft, voor een oogenblik te Paris beducht kunnen zijn, dat door het aankomen van een conservatief Engelsch ministerie de vriendschap tusschen Groot-Brittannië en Frankrijk, zoo als die thans bestaat, eene verkoeling zoude kunnen ondergaan, het antwoord, daarop gegeven door den Standard, het orgaan der conservatieve partij, (want hier te lande zijn de voornamste dagbladen niet, gelijk ten uwent, enkel private ondernemingen), is alzoins geruststellend. Hier, in Engeland, zegt dat dagblad, is het ten eenemale overbodig daar een woord over te zeggen; er is geen enkele denkende conservatieve, die niet liet behoud van de tegenwoordige orde van zaken in Frankrijk, en de bestendigheid van de dynastie van Orleans als het plegtanker van den vrede van Europa beschouwt; er is, buiten de onderdanen van onze Koningin, geen mensch, die meer reden heeft te bidden, om de aankomst van een conservatief ministerie in Engeland, dan koning Lodewijk Philips.

Ook de spanning, die tusschen het Britsche en Fransche kabinet zoude hebben kunnen ontstaan, wegens het afnemen van den loods der Engelsche pakketboot voor Vera Cruz, is tot volkomen wederzijdsch genoeuen in den weg geruimd; blijkens de thans aan het Parlement overgelegde afschriften der daarover gewisselde stukken, welke ik in het oorspronkelijke hiernevens voeg.

Van niet minder belang is de ten eenemale vredelievende en vriendschappelijke opklaring van het misverstand, dat voor eene wijl scheen te kunnen plaats grijpen tusschen de kabinetten van Londen en St. Petersburg, wegens de vermeende ondersteuning, van de Russische zijde aan Perzië bij deszelfs inval in het vorstendom Herat verschaft. De verklaringen door Rusland deswege gegeven, zijn van zoodanigen aard geweest, dat er, naar lord Palmerston's eigene woorden, in eene van de deswege gewisselde nota's, alle reden schijnt te zijn, om te hopen, dat voortaan in die streken niets zal voorvallen, waardoor de goede verstandhouding tusschen de beide rijken zou kunnen worden verstoord. De aan het Parlement overgelegde stukken, betreffende het bestuur van lord Auckland, zijn in dit opzigt van groot gewigt, zoo als u bij de lezing daarvan blijk zal. Overigens zijn hier de vrienden van het ministerie van lord Melbourne zeer over de jongste Indische tijdingen verheugd, die althans door den afloop den gouverneur-generaal van de hem angetijde onberadenheid schijnen vrij te pleiten. Door de overgave van Hydrabad en Bukkar, zonder tegenstand der inboorlingen, zoude thans de gansche Indus aan het Britsche gebied onderworpen, en het vrije verkeer langs de geheelheid van de landen aan deszelfs overzekerd zijn.

STADS NIEUWS.

Aangekomen en gelogerd in het hôtel des Pays-Bas, Doelenstraat, de heer F. Meijer, consul van Hanover; en de graaf van Rechteren, gouverneur van Overijsel.

GETOUWD. 18 April H. W. Kuhn en J. M. W. van Rossum.

BEVALEN. 19 April A. A. Fruit, geb. Prinsen, Z. — A. Damen, geb. Benkman, D. — C. van Hoorn, geb. Dijk, Z. — 20 April A. C. Becker, geb. Schogt, Z. — J. M. G. Kuneman, geb. Bette, D. — Te Batavia, 28 November 11, A. T. van Eibergen Santhagens, geb. Weij-gand, D.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	volg. de Soc. tot nut des Obligatiehandels.		volgens de Effecten-Societeit.		
	van	tot	laagste	hoogste	gemidd.
REDELIJKE... Werkelijke Schuld... 2½	54½	55½	55	55	55
Dito..... 5	101½	102½	102	101½	102
Uitgestelde dito..... 5	94	95	95	95	95
Kansbiljetten..... f	27	27	27	27	27
Amortisatie-Syndic..... 4½	94	95	95	95	95
Dito..... 3½	79	80	80	79	80
Handel-Maatschappij..... 4½	180	181	181	180	181
Nieuwe dito..... 4½	100	100	100	100	100
Nieuwe dito 1837..... 4½	100	100	100	100	100
Entrepôt-Dok..... 4½	99	100	100	99	100
Oost-Ind. Leening..... 4	98	98	98	98	98
Dito..... 5	98	98	98	98	98
Aandeelen Kansb..... 4	100	100	100	100	100
Spoorweg Haarlem..... 4	100	100	100	100	100
Aand. Rijn-Spoorw..... 4	100	100	100	100	100
FRANKR... Inschrijving G. B..... 5	100	100	100	100	100
EGEELAND... Dito..... 5	100	100	100	100	100
SPANJE... Leening Arden..... 5	100	100	100	100	100
Dito..... 5	100	100	100	100	100
Passive..... 5	100	100	100	100	100
Deferred..... 5	100	100	100	100	100
Fransche Uitgestelde..... 5	100	100	100	100	100
Engelsche dito..... 5	100	100	100	100	100
PORTUGAL... Oblig. te Londen..... 5	100	100	100	100	100
NAPLES... Certific. bij L. & B..... 5	100	100	100	100	100
Dito Faic. & Co..... 5	100	100	100	100	100
Dito te Londen..... 5	101	101	101	101	101
Aandeelen Tavolara..... 3½	100	100	100	100	100
Dito te Parijs..... 3½	100	100	100	100	100
RUSLAND... Z. & C. 1798, 1816..... 5	105	105	105	105	105
Dito 1828, 1829..... 5	105	105	105	105	105
Dito 1831, 1833..... 5	98	98	98	98	98
Oblig. te Londen..... 5	103	103	103	103	103
Dito te Hamburg..... 5	103	103	103	103	103
Inschr. in Assign..... 6	70	70	70	70	70
Certific. van dito..... 6	70	70	70	70	70
POLEN... Aandeelen a fl. 300..... f	118	118	118	118	118
Dito a fl. 500..... f	139	140	140	140	140
PRUISSEN... Rito R. 50..... 4	100	100	100	100	100
Neg. Londen 1830..... 4	100	100	100	100	100
OOSTERR... Aandeelen a fl. 100..... f	100	100	100	100	100
Dito a fl. 250..... 5	100	100	100	100	100
Ketaliak..... 5	100	100	100	100	100
Dito..... 5	100	100	100	100	100
Dito..... 5	100	100	100	100	100
Dito te Londen..... 5	57	57	57	57	57
Weserb. Goeds Co..... 5	100	100	100	100	100
Dito..... 5	100	100	100	100	100
N. Ween. Aand. fl. 500..... f	100	100	100	100	100
DEENSK... Oblig. te Londen..... 5	100	100	100	100	100
BASSIER... Dito dito..... 5	78	79	78	78	78
LOUISIANA... Rops & Comp..... 5	100	100	100	100	100
DARSTADT Aand. bij loting..... f	100	100	100	100	100

BEURSBERIGT.

Het bericht uit Londen, dat eindelijk het tractaat tusschen Holland en België ook door den Belgischen gezant is geteekend, door den Avondbode bereids gisteren middag het eerst medegedeeld, bragt reeds gisteren avond den prijs der Integralen op 55; daar evenwel het vooruitzicht, dat deze belangrijke zaak tot stand zoude komen, reeds vroeger aanleiding tot vele inkoopden had gegeven, heeft er heden geene verdere prijsverbetering plaats gehad, en bleven de meeste geheel op dien koers; de omzet daarin was vrij levendig; in de overige binnenlandsche Fondsen was algemeen weinig handel, derzelver prijzen blijven echter eenigzins vaster.

In Aandeelen Handel-Maatschappij was de handel, vooral laat beurs, zeer belangrijk; in den beginne hield zich de prijs op 180½, doch blijft ten slotte, ten gevolge van eenen beduidenden inkoop, 181.

Heden recoultre zijnde in 3 pCt. Fransche Fondsen, is de passagekoers bepaald op 81½; Wissel 56½.

Ardoins waren iets meer gewild, in het vooruitzicht, dat de heer Thiers weder deel zal nemen aan de nieuwe Ministeriële combinatie; de handel daarin was rechter, even als in de overige buitenlandsche Effecten, tot onveranderde koersen niet belangrijk.

Columbia 2de Leening, a £ 100. 19. Peru 12½, 12. Nieuwe Mexico 5 pCt. a £ 100. 19½. Coupons Ardeins Nov. 1837, Mei en Nov. 1836, 11½, 11½ pCt.

